

ΛΥΤΡΩΣΗ

23-07-1971

Κι αν έρθει η νύχτα και το φεγγάρι νεκρικά το δεις να γέρνει στην αγκαλιά της θάλασσας, μη φοβηθείς.

Δεν είν' ο χάρος που το σέρνει πίσω του καταλύτης.

Γονάτισε, με θάρρος γδύσε την ψυχή σου.

Μέσα στη νύχτα, πιο εύκολα μπορείς να λυτρωθείς.

Άσε πλημμύρα δάκρυα καυτά,

πάνω στις κρύες πέτρες να σταλάζουν.

Διαμαντικά μαλάματα, μετάνοιας δώρα θεία, θα φαντάζουν.

Μη φοβηθείς, ο ήλιος απ' τη σκοτεινιά, θ' αναστηθεί,

καινούργιο θα χαράξει δρόμο.

Μη σηκωθείς, γονατιστός στην πέτρα μείνε,

δέσε γερά τα γόνατα σ' αυτήν, τα χέρια στον αέρα δέσε.

Γιατί άγρια θα 'ρθει θύελλα και φοβερό δρολάπι,

πίσω θε να σου πάρουν την καρδιά, να στην γυρίσουν πίσω.

Στάσου, πέτρα, στην πέτρα γίνε.

Μην ξεκορμίσεις απ' αυτήν, κρατήσου.

Κι' όσο άγρια ναν' η θύελλα και δυνατό να 'ναι το δρολάπι,

σαν νιώσεις στη ψυχή τον λυτρωμό,

θάνατος και ζωή δική σου.